

свят от хора и събития, които само чакаха да бъдат художествено изпълнени. Свят, който той не можа да изчерпи до края на живота си" (с. 81). Заради това са му били чужди всякакви шумотевици по юбилейните тържества, ставащи по онова време по начин, твърде оскорбителен за писателите: юбилейните тържват от град на град в страната, за да събират от гражданските комитети пари, подавани в „затворени пликове“, и то. . . на тържествени събрания. . .

Сега може да си обясним с пълно основание защо Йордан Йовков така категорично и остро се изказва против такива „тържества“ пред своя внимателен събеседник: „Всеки, който се е трудил — и търговецът, и архитектът, и работникът, и земеделецът, — заслужава почит. Защо никой не ги чувствава? За мене — продължава Йовков — това би било мъка, страдание и срам. Би ме убило. Ако искате да ме умъртвите, устройте ми юбилей. Изобщо, юбилейт е най-сигурното средство за умъртвяването на писателя“ (с. 82).

Споделянето от нашия критик за взаимоотношенията между Йовков и останалите писатели — Николай Лилiev, проф. Спиридон Казанджиев, Александър Балабанов, Стоян Загоричинов, проф. Петър Мутафчиев, Добри Немиров, Ник. Вас. Ракитин, Николай Осипович Масалитинов, Владимир Засилев, проф. Михаил Арнаудов, Елин Пелин, Христо Радевски, Ангел Каралийчев, Никола Фурнаджиев и др. — има мемоарно-документална основа, тъй като е точно предадено, а подлежи и на проверка чрез творческата продукция на писателя, чрез запазените документи, които критикът е имал възможност да публикува, чрез „бележките“ на Йовков за постановката на „Боряна“, публикувани пак от Г. Цанев в „Изкуство и критика“ (1938, кн. 4), чрез запазените в архива на Йовков и разчетени от съпругата му Деслина Йовкова фрагменти от последните глави на недовършения роман „Приключенията на Горолотов“, обнародвани пак от редактора на „Изкуство и критика“ (1938, кн. 5) и т. н. . .

Изобщо оценките, критическите прогнози, анализите и свидетелствованията на Г. Цанев, включени в най-новата му книга, изцяло допринасят да се открие с още по-голямата яснота творческият процес у Йовков, дълго размишляващ върху материала, обмислящ съдбата на героите, носещ ги дълго в съзнанието си, за да създаде шедеври в родната ни белетристика. „А седнеше ли над белите листове — бележи Г. Цанев, — той се грижеше за чистотата и точността на езика, който трябва да бъде такъв, какъвто се говори от лицата, които рисува, грижеше се за яснотата на мисълта и най-вече за верния израз на външеността на своите герои. Към своята творческа работа той пристъпваше с повишено съзнание за отговорност — отговорност пред себе си, пред читателя, пред българската литература“ (с. 87). Йовков е представен не само като поет на полския добруджански труд, а

и като поет на човешката душа, първостепенен художник на човешките преживявания, като проникновен търкувател на човешкото сърце. Тъкмо чрез най-добрите си произведения утвърждава нови завоевания в поетиката на краткия български разказ, достигнал световно равнище. . . „Ако понякога ходя сам, доверява Йовков на Цанев, търся уединение и мълча, то не е, както мислят някои, че не обичам хората, че не обичам да седя с приятели, а защото съм погълнат от своите творби и не мога да се отдели от тях“. „И наистина той беше съсредоточен в своята творческа работа и не искаше с нищо друго да разпилява силите си“ — допълва го доайенът на съвременното българско литературознание.

Христо Йорданов

„RELAZIONI STORICHE E CULTURALI FRA L'ITALIA E LA BULGARIA".
Napoli, 1982

През последните години тържественото чествуване на 24 май — Деня на славянската писменост и култура — в Италия стана традиция, която се изпълва с все по-широко съдържание.

Интересни и с широк отзвук бяха проявите през 1979 г.: изложби, концерти, научни срещи, които запознаха широки културни среди в Италия с постиженията на България в областта на изкуството и науката.

В кръга на тези прояви бе включен и Третият италианско-български симпозиум, който се проведе от 29 май до 30 юни с. г. в Неапол и Позитано. Организиран от Източния университетски институт в Неапол при таяното съдействие на БАН, симпозиумът имаше за тема историческите и културните връзки между Италия и България през вековете и бе посветен на паметта на забележителния славист и българист проф. Енрико Дамяни. Обширните тематични и хронологични рамки, както и реимето на института — организатор на конференцията, не можеха да не привлекат вниманието на извени специалисти в областта на славистиката и българистиката от двете страни. В научната среща дейно участваха почти всички изтъкнати италиански представители от по-новите поколения — предани ученици на Е. Дамяни и ревностни продължители на неговото дело.

Отличната организация на форума, високото научно ниво на изнесените доклади, и духът на колегиалност, толерантност и научно сътрудничество, обединяващ организатори и участници, позволиха да бъде подготвен и издален през миналата година като supliment към т. XX—XXI от Аналите на славистичната секция при неаполския Източен институт томът „Културно-исторически взаимоотношения между Италия и България“. В първата част са включени речите на ректора на инсти-

тута, видния славист проф. Нуло Миниси, и на дългогодишния гост-професор и завещащ катедрата по български език и литература в университета на Неапол Георги Димов при тържественото откриване на симпозиума в аулата на института в присъствието на много представители на научните, културните и обществените среди. Проф. Г. Димов прочете и специалното послание на председателя на БАН акад. А. Балеви до конференцията, което бе посрещнато с голям интерес.

Отбелязвайки в речта си значението на Източния университетски институт като най-старата съществуваща и досега славистична школа в Западна Европа, вековните традиции на международно сътрудничество, на взаимно разбиране и колегиални връзки с учените от други страни, проф. Миниси накратко очерта личността на Е. Дамяни — един от големите представители на първата италианска славистична генерация, неговите заслуги в областта на лингвистиката, на историята на културата и литературата и подчерта целите на симпозиума — да припомни историята на българо-италианските културно-исторически връзки в миналото, да заздравя сегашните контакти и в името на дълготрайното сътрудничество и дружба между двата народа да създаде нови такива.

Изнесенят от проф. Димов пленарен доклад „Енрико Дамяни и България“ отдаде дължимото уважение към благородното дело на блестящия славист, посветил едни от най-значителните си трудове на българската литература и култура и спомогнал за взаимното опознаване и сближаване на България и Италия. Като припомни централното място, което проф. Дамяни заема сред малцината чужди изследователи-българисти от втората четвърт на века, докладчикът изтъкна многоаспектната изследователска и научно-пропагандаторска дейност на италианския учен и нейните научни, социално-етически и културно-възпитателни измерения. В краткото, но съдържателно изложение са намерили място всички негови проучвания на българския език, история, литература и култура с тяхната компетентност и задълбоченост, блестящите преводи на големите наши поети и писатели от миналото и днес — от Хр. Ботев, Ив. Вазов, Петко и Пенчо Славейков, П. К. Яворов, Т. Траянов, Д. Дебелянов до Н. Вапцаров и Е. Станев, редакционно-издателската му дейност с нейните благородни цели и амбиции, неуморната му преподавателска дейност в Софийския университет, в Славистичния институт към Римския университет и в неаполския Източен институт, където формира поколения слависти и българисти, чиито представители се нареждат сред световноизвестните специалисти в тази област.

Изнесените от участниците в симпозиума 17 доклада са публикувани във втората част на тома.

Обобщаващ характер има изследването на проф. Ив. Дуйчев върху българската култура

и изкуство през Средновековието. Като отбелязва етническите елементи, участвували в образуването на българската народност, както и античните, тракийските, първобългарските и други влияния при формирането на нейната материална и духовна култура, като черпи доказателствен материал от лингвистиката, писмените извори, археологическите проучвания, архитектурата и живописата, проф. Дуйчев разкрива характерните черти на българската средновековна култура и изкуство с тяхната самобитност и високохудожествена стойност в широки хронологични граници, обхващащи повече от седем столетия — от създаването на българската държава до падането ѝ под османско иго.

Резултат от дългогодишни задълбочени проучвания върху богомилското движение се явява докладът на доц. Борислав Примов „Влияние на българското богомилство върху катаризма в Италия и Западна Европа“. Като посочва, че още Босюе и Волтер са склонили да съзрат такова влияние и същевременно разглежда и мненията, които го подценяват или отричат, доц. Примов детайлно анализира основните доказателства, свидетелстващи за връзките между двете дуалистични учения.

Две проучвания са посветени на свързани с българската история ръкописи, които се съхраняват в библиотеката на Ватикана и в Конгрегацията „За разпространение на вярата“.

В доклада си „Колекцията от славянски ръкописи във Ватиканската апостолска библиотека“ от ст. н. с. д-р А. Джурова, като съобщава критериите, определили подбора на 14-те ръкописа, включени в организираната в края на 1978 и през 1979 г. в София и Рим изложба на славянски ръкописи, карти и документи за българската история от Ватиканската библиотека и Тайния архив, въз основа на подробен палеографски, кодексологичен и композитивен анализ и съпоставки уточнява датировката, националната принадлежност и съдбата на голяма част от експонираните манускрипти, сред които изпъкват Евангелието на Асесими и Манасиевата хроника.

В доклада си Й. Списаревска се спира върху новооткрити извори за българската история в Историческия архив на Пропагандата в Рим. Съобщените за първи път тук сведения за многоаспектната дейност на видни български католически дейци, като П. Богдан, П. Парчевич, Ф. Станиславов и др., както и непознати данни за обучението им в Италия, са важно гравидо за историята на народа ни през XVII в.

Близък по тематика бе докладът на Б. Димитров, посветен на „Българската католическа историография през XVII—XVIII в.“ След като изтъква ролята на П. Богдан като пръв историограф на българските католици и значението на историческите му съчинения и проследява бегло българската католическа историопис през XVIII в., авторът отбелязва неоспоримите качества на този вид книжнина:

добро познаване и критично използване на обширен документален материал и на достъпната за времето научна литература, будно народностно чувство и горещ патриотизъм.

За отлично познаване на италианската преводна литература в България и на проблемите, съпътстващи превода и разпространението на българския литературни творби в Италия, свидетелствуват докладите на И. Арнаудова и доц. Л. Бумбалов.

Докато И. Арнаудова насочва вниманието си предимно върху най-значимите моменти от съприкосновението на българския читател с италианската литература от Възраждането до наши дни, Л. Бумбалов си поставя за цел да изясни причините, поради които българската литература и най-вече съвременната е все още недостатъчно позната на широките читателски кръгове в Италия.

С присъщата за него прецизност на изследването проф. М. Капалдо разгледа композицията на омилията „Веселите се небеса“ в нормализиран от него текст, базиращ се на ръкописния Успенски сборник.

В своя 4-ти „Принос към проучването на „Различен потребни“ на Яков от София“ Я. Йерков-Капалдо с компетентност разкрива структурата на книгата и дава подробен анализ на паралитургичните четения, приваждайки солидни доводи.

Епичната поема на Ф. Брачоллини „La Vulgheria convertita“ (1637) със своето съдържание, литературна техника и поетичен език, типичен за периода след Тридентския събор, както и с историко-политическото си значение е привлякла с основание вниманието на изтъкнатия италиански славист проф. Р. Пикио. След като съобщава кратки биографични данни за автора, проф. Пикио се спира на използваната от Брачоллини формална техника в нейната семантична функционалност, като съумява да изясни чрез начина, по който поетът изобразява българските земи и историческите събития тук, контрареформистичното гледище на Пропандата за католическия свят по време на Тридесетгодишната война.

Докладите на проф. Дж. деп'Агата, д-р Алда Джамбелука-Косова и проф. М. Колучи разглеждат интересни въпроси от българската и италианската литература.

Темата на заблудението (лест) в „Житие и страдания“ на Софроний Врачански е обект на проучването на проф. Агата. Това ценно историческо свидетелство за кърджалийското време и известна литературна творба с новобългарски езикови достойнства е намерила в лицето на италианския славист проникновен изследовател.

В своите „Бележки върху „Писма от Рим“ на Конст. Величков“ д-р Косова проявява още веднъж качества на ерудиран специалист, не само в областта на старобългаристиката, но и на по-новата ни литературна критика. Тук тя осветлява предпоставките, обусловили появата на „Писмата“, анализира двата основни първоизточника — Грегоровиус и Ва-

зари, върху които се базира авторът, разкрива нови аспекти на неговата личност, изтъква както културно-пропагандаторската дейност на Величков, така и литературно-познавателната стойност на произведението му.

На творбата на яркия представител на италианския футуризм Ф. Маринети „Zang Tumb Tumb“ — поетичен резултат от неговите впечатления и преживявания като кореспондент по време на Балканската война, е посветено вестното литературнокритическо изследване на проф. М. Колучи.

Три доклада разглеждат българо-италианските връзки в исторически аспект. Проучването на проф. Кр. Шарова „Деветнаесети век и българо-италианските взаимоотношения“ се явява синтез на постигнатото досега в тази област. Въз основа на задълбочен критически анализ на богат фактически материал е разглеждан комплексният проблем за генезиса и развитието на политическите и идейни връзки между двата народа в сложния международен контекст на столетието. Отчитайки както общите характерни белези, така и типологичните особености на вътрешно развитие, отличаващи борбите за национално освобождение и обединение на българи и италианци, проф. Шарова подчертава общността на идеите и на възжеланията, взаимната симпатия и солидарност, които ги свързвали в този героичен и преломен период.

Умелото използване на нови сведения от италианския печат позволява на проф. А. А. Питасио и проф. Фр. Гуида да направят приноси към проучването на важни събития от новата българска история. Първият изследва управлението на Ал. Стамболийски въз основа на данни, почерпани от италианската марксистическа преса, а вторият — Илинденското въстание, отразено в печата на Италия по онова време.

Сборникът завършва с доклада на Лр. Петров, който през последните десетилетия запозна нашата културна общественост с творбите на най-бележитите италиански поети от Средновековието и съвременността. Докладът е успешен опит на изтъкнатия преводач да ни запознае с творческите и идейни критерии, ръководили го в дейността, на която е посветил мисъл и чувство.

Заслужава да се отбележат широките и плодотворни дискусии и разговори, които се състояха по време на тридневната конференция между българските и италианските учени. Бяха обсъдени и формите за по-нататъшно научно сътрудничество за развитието на българистиката в Италия.

Макар и сравнително бегъл, настоящият преглед на така богатия и ценен по съдържание и научни приноси сборник изследвания дава представа за добрите резултати от едно тясно сътрудничество, обединило усилията на учени от Италия и България в областта на литературата, изкуството и историята.

Йоанна Списаревска

ГОДИШНО СЪДЪРЖАНИЕ

НА СП. „ЛИТЕРАТУРНА МИСЪЛ“ — ГОД. XXVII, 1983

Каранфилов, Ефрем — Решенията на XII конгрес на партията и задачите на литературознанието. VI, 3.

ЛМ — Четвърти конгрес на българската култура. VII, 3.

СТАТИИ

Алексиева, Емилия — Поетиката на Чехов и ранните разкази на Емилия Станев. VIII, 40.

Ангелов, Валентин — „Предизвикателства“ срещу естетиката. VI, 100.

Баларева, Рада — Драматургията на Страшимиров като момент от развитието на българската драма. I, 73.

Балчева, Евелина — Трагедията на „отчуждения“ разум („Белият гушер“ на Павел Вежинов). IX, 56.

Бичков, В. В. (Москва) — При изворите на средновековната история на изкуството. VIII, 73.

Боева, Людмила — Понятието за авторска личност през Българското възрождане. II, 30.

Борев, Юрий (Москва) — Проблемът за произхода на литературата и изкуството. III, 115.

Брадистилова, Маргарита — Жанрови търсения във възрожденските диалози. III, 72.

Василев, Михаил — Чуждият разказ днес. II, 59.

Великов, Димитър — Литературният кръг „Стрелец“ и проблемът за „родното“ и „чуждото“. VIII, 29.

Ганчева, Бистра — „Литературният живот“ на няколко фолклорни мотива у Пенчо Славейков. V, 58.

Григоров, Георги М. — Съвременност и лирически герой (Наблюдения и размисли върху днешната ни поезия). VIII, 53.

Дамянова, Румяна — Руската епистолярна и поетическа традиция и Одеският литературен кръжец. V, 43.

Даскалов, Николай — Образната триада в романа на Стефан Жеромски „Пепелища“. X, 83.

Димов, Георги — Людмил Стоянов — войнистуващ писател — хуманист, радещ за жизнено правдиво изкуство, за мир и правда в света. (По случай 95 години от рождението и 10 години от смъртта му.) IV, 24.

Димов, Георги — Научно-перспективен подход към социологическите и методологическите проблеми на духовната култура. IX, 77.

Добрев, Добрин — Някои наблюдения върху ритмичността на Йовковата проза. IX, 47.

Евтимов, Румен — „Новата“ проза на Богомил Райнов — опит за жанров анализ. X, 51.

Завадски, С. А., Л. И. Новикова (Москва) — Изкуство и цивилизация. IV, 103.

Игов, Светлозар — Един поглед към поезията на Христо Ботев. V, 32.

Йорданова, Катя — Ракурси на женската психика в романа „Травнишка хроника“. IX, 69.

Кенанов, Димитър — Художественият свят на „Похвално слово за Неделя“ от Евтимий Търновски. VI, 39.

Коледаров, Петър — Кога и защо Димитър Хоматиан е написал Краткото житие на Климент Охридски? III, 89.

- Кочев, Николай — Някои моменти от учението на Псевдо-Лонгин за възвишеното. V, 88.
- Кръстева, Йонка — Два антивоенни романа (I. Идеино-художествени особености на романа „Параграф 22“ на Хелър. П. Жанрови и сюжетно-композиционни особености на романа „Кланица 5“ на Вонегът). II, 85.
- Леков, Дочо — Драматургията на Войников и формирането на театралната култура и вкус през Възраждането. V, 19.
- Монова, Илиана — Отношението към спомена в поезията на Димчо Дебелянов. II, 51.
- Мутафчиева, Яна — Драматургията на Артур Шницлер — характерни черти и етапи. VIII, 92.
- Наварро, Десидерио (Хавана) — Евроцентризъм и антиевроцентризъм в литературната теория на Латинска Америка и Европа. II, 95.
- Николова, Юлия — Чуждото „звучене“ и неговото преодоляване в Българската възрожденска литературна басня. IV, 64.
- Николова-Гълъбова, Жана — Монологът и дневникът като автопортретно средство и изповед без маска. V, 67.
- Николчина, Миглена — Байрон и митът за Прометей (Една романтическа версия). IV, 86.
- Паси, Исак — Фридрих Шлегел и естетиката на немския романтизъм. VI, 79.
- Пенчев, Георги — Човекът и светът на новия съветски роман. III, 101.
- Петров, Мильо — История и художествена литература (За спецификата на историческия роман). IV, 43.
- Попианов, Иван — Неизвестни страници от публицистиката на Найден Геров. VI, 52.
- Попов, Страхил — Балканската война и българската литература. VII, 84.
- Попов, Страхил — Човекът и любовта у двама романисти (Антон Страшимиров и Джордже Калинеску). X, 61.
- Радев, Иван — Евтим Евтимов — своеобразието на един интимен свят. VII, 105.
- Стаматов, Любомир — Някои наблюдения на Захари Стоянов върху характера на българина. VIII, 3.
- Станева, Катя — Възприемане на поезията през 60-те и 70-те години на XIX в. VIII, 17.
- Стойнев, Анани — Илия Бешков. Мисли за морала и изкуството. III, 53.
- Стоянова, Людмила — Българският диаволизъм. Шрихи към поетиката му. III, 34.
- Тодоров, Илия — Неизвестни страници от публицистиката на Найден Геров. VI, 52.
- Хаджикосев, Симеон — Към поетиката на Вазовия разказ. IX, 37.
- Хаджикосев, Симеон — Странната одисея на българския модернизъм. IV, 72.
- Христов, Христо — Към въпроса за ролята на България в културния прогрес на Балканите и Югоизточна Европа (До Освобождението в 1878). I, 3.
- Цанева, Милена — Поет, герой и читател (Наблюдения върху българската поезия от Ботев до Вапцаров). I, 51.

ГОДИШНИНИ

165 години от рождението и 100 години от смъртта на И. С. Тургенев

- Анчев, Ангел — Тургенев и българската културна общественост. IX, 3.
- Павлов, Борис — Тургеневите „Стихотворения в проза“ и „Малки поеми в проза“ от Шарл Бодлер. IX, 25.

120 години от рождението на Алеко Константинов

- Бъклова, Катя — „А идеали трябват. .“ (За гражданските позиции и обществено-политическата дейност на Алеко Константинов). I, 19.

Пред 110 годишнината от рождението на Георги Бакалов

- Еленков, Константин — Парадокси на отрицанието. II, 3.

100 години от смъртта на Карл Маркс

- Гранитски, Иван — Карл Маркс и литературната критика. III, 3.
- Илиев, Велизар — Енгелс и Лесинг. III, 16.

90 години от рождението на Елисавета Багряна

Колева, Дора — Непресекащият извор на Багрянината поезия. IV, 3.

90 години от рождението на Владимир Маяковски

Радевски, Христо — Явлението Маяковски. IX, 32.

85 години от рождението и 60 години от смъртта на Христо Смирненски

Димитрова, Елена — Школуване на таланта (Смирненски и някои от любимите му учители). VI, 13.

Иванова, Веска — Ръкописното наследство на Смирненски. VI, 24.

Шопкин, Матей — „Аз много огън хвърлих по земята!“ VI, 9.

80 години от Илинденско-Преображенското въстание

Коларов, Стефан — Вдъхновяващата сила на народния подвиг. X, 3.

Спиридонов, Александър — Димитър Талев, Илинден и след това... X, 18.

80 години от рождението на Никола Фурнаджиев

Сугарев, Едвин — Художественото новаторство на Никола Фурнаджиев в „Пролетен вятър“. V, 3.

80 години от рождението на Христо Радевски

Петров, Здравко — Партиен поет. X, 40.

80 години от рождението на Камен Зидаров

Коларов, Стефан — Между жизнената правда и духовния устрем. I, 38.

60 години от Септемврийското въстание

Иванова, Величка — Баладичното в септемврийската лирика на Асен Разцветников и Никола Фурнаджиев. VII, 62.

Коларов, Радосвет — Проблеми на времето и пространството в романа „Хоро“ от Антон Страшимиров. VII, 32.

Коларов, Стефан — Септември 1923 и българската литература. VII, 6.

Кьосев, Александър — Идеята за родното в септемврийската поезия и нейният литературно-критически контекст. VII, 16.

Митова, Катя — За литературната традиция в българската и полската поезия между двете световни войни. VII, 69.

ПРОФИЛИ

Анчев, Панко — Ивайло Петров. VI, 33.

Бояджиева, Ваня — Тодор Генов. IX, 87.

Захариев, Луко — Божидар Божилов. V, 101.

Кунчев, Божидар — Радой Ралин. V, 113.

Пенчев, Георги — Дмитрий Фьодорович Марков. X, 96.

Янева, Катя — Давид Овадия. II, 22.

АНАЛИЗИ

Тенев, Любомир — „Майстори“ на Рачо Стоянов. I, 97.

ИЗ СВЕТОВНАТА ЕСТЕТИЧЕСКА МИСЪЛ

Белински, В. Г. — Съчиненията на Александър Пушкин. Статия десета. „Борис Годунов“. X, 111.

Енценсбергер, Ханс Магнус — Възникването на едно стихотворение. II, 126.

Уайт, Кенет — Есета. I, 115.

Цвайг, Стефан — Монтен. VIII, 109.

Шлегел, Фридрих — Разговор за поезията. VII, 114.
Шютц, Алфред — Дон Кихот и проблемът за реалността. V, 126.

ЧУЖДЕСТРАННИ БЪЛГАРИСТИ

Карито, Асунта (Италия) — „Легенда за разблудната царкиня“ на Димчо Дебелянов. V, 119.

НАУЧНИ СЪОБЩЕНИЯ

- Ангелов, Боньо — За пет ръкописа на Софроний Врачански. VII, 145.
Ангелов, Боньо — Съвременници на Паисий. IV, 147.
Аретов, Николай — Рецепцията на Бенджамин Франклин в България през Възраждането. IV, 155.
Баз-Фотиаде, Лаура, Страхил Попов — Нова плодотворна среща между български и румънски учени. III, 151.
Банков, Трифон — За един исторически разказ от края на XVIII в. V, 144.
Георгиев, Любен — Спомени за Андрей Германов. VIII, 139.
Дончев, Николай — Писма на Георги (Жорж) Папазов, художник и писател, I, 148.
Иванова, Екатерина — Димитър Димов и „Градината на мъките“ от Октав Мирабо. III, 130.
Кантарев, К. Н. — За Иван Радославов (1880—1969). II, 137.
Колев, Никола — Преподаванията по славистика и българистика в Колеж дьо Франс (Париж) — 1840—1923. VI, 107.
Конев, Илия — „Братски труд“ — първи български литературен алманах. IX, 107.
Константинова, Елка, Надежда Александрова — Новооткрити писма на Димчо Дебелянов до Николай Лилиев. V, 139.
Константинова, Елка, Магдалена Басва, Маргарита Дойренска — Новооткрити писма на Димчо Дебелянов до Николай Лилиев. X, 143.
Константинова, Мария — Непубликувани писма на Лора Каравелова. VIII, 146.
Кунева, Виолета — Немската публицистика за Георги Димитров (1933—1935). X, 132.
Кунева, Виолета — Непубликувана преписка на Андре Малро с Алфред Курела (1934—1935). VII, 151.
Попова, Катя — Списание „Маскарад“. III, 137.
Радев, Радослав — „Житие и страдание грешного Софрония“ на Софроний Врачански и „Автобиографията“ на А. Робовски. X, 137.
Славова, Маргарита, Цанка Рашева — За функционално-стилистичната роля на антропонимите в художествения текст (Наблюдения върху „Старопланински легенди“ от Йордан Йовков). IV, 163.
Стефанов, Павел — Към биографията на Тодор Пеев. VII, 148.
Сугарев, Едвин — Българската култура пред списание „Der Sturm“. IX, 114.
Таринска, Стефана — Документи за театралната дейност на Добри Войников и браилските българи. IX, 99.
Черноземски, Николай — Съвременното френско сравнително литературознание — проблеми и тенденции на развитие (По материали на сп. „Revue de Literature Comparée“). I, 135.

ИЗ ЧУЖДЕСТРАННИЯ ПЕЧАТ

- Литературни списания от ГДР, Англия и САЩ. I, 150.
Литературни списания от Дания, Франция и Куба. II, 145.
Литературни списания от Франция и Канада. III, 157.
Литературни списания от ГДР и ФРГ. IV, 168.
Литературни списания от ФРГ, Холандия и Куба. V, 150.
Литературни списания от ФРГ, Австрия и Франция. VI, 125.
Литературни списания от ГДР и ФРГ. VII, 155.
Литературни списания от ФРГ и Франция. VIII, 152.
Литературни списания от ФРГ и Австрия. IX, 119.
Литературни списания от ГДР, Австрия и Испания. X, 149.

ПРЕГЛЕД

- Анчев, Ангел — „Върхове на руската класическа литература“ от Георги Германов. VIII, 157.

- Баева, Соня — „Българската емигрантска интелигенция в Румъния през XIX в.“ от Елена Сюпор. V, 159.
- Банков, Трифон — „Константин-Кирил Философ. Български и славянски първоучител“, сборник. VIII, 159.
- Беляева, Сабина — „Йордан Йовков. Нови изследвания“, сборник. IV, 173.
- Бенчев, Минко — „Един бял лист, едно перо“ от Божидар Кунчев и „Творци и слово“ от Панко Аичев. II, 161.
- Бояджиев, Пирин — „Литературна и публицистична дейност на Г. С. Раковски в Румъния“ от Лаура Баз-Фотиаде. VI, 132.
- Георгиева, Невена, Димитър Великов — Приемливите и неприемливите страни на една литературна концепция. VI, 135.
- Гетов, Георги — „Дълг и литература“ от Стефан Коларов. II, 155.
- Даскалов, Николай — „Чехи и българи. Културни взаимоотношения“ от Зденек Урбан. IV, 177.
- Димов, Георги — „Людмил Стоянов. От символизма к социалистическому реализму“ на В. А. Захаржевска. III, 164.
- Дончев, Николай — „Verlaine“, par Pierre Petitfils. III, 169.
- Йорданов, Александър — „Георги Райчев. Жизнен и творчески път“ от Елка Константинова. IX, 123.
- Йорданов, Христо — „Йордан Йовков“ от Георги Цанев. X, 158.
- Коларов, Стефан — „Отблизо и отдалеч“ от Симеон Хаджикосев. V, 157.
- Конев, Илия — „Neues Handbuch der Literaturwissenschaft“ Akademische Verlagsgesellschaft Athenaion. Frankfurt am Mein. I, 162.
- Конев, Илия — „1300 Jahre Bulgarien. Teil. 2.“ VI, 134.
- Коцева, Елена — „Български, сръбски и молдо-влахийски кирилски ръкописи в сбирката на Погодин“ от Климентина Иванова. I, 158.
- Маркова, Ралица — „Диалог с времето“ от Севелина Гьорова. VII, 165.
- Милтенова, Анисава — „Поетиката на старобългарската литература“ от Крассимир Станчев. II, 158.
- Пантелеева, Нина — Три книги за Емилиян Станев („Забранените плодове на познанието. Емилиян Станев“ от Чавдар Добрев. „Неутолимият. Книга за Емилиян Станев“ от Стоян Каролев. „По следите на Емилиян-станевите герои“ от Христо Медникаров). VII, 160.
- Попиванов, Иван — „Спомени за творци на словото“ от Стефан Попвасилев. I, 161.
- Радев, Радослав — „Нешо Бончев“ от Иван Сестримски. III, 162.
- Райков, Сергей — „Проблеми и профили“ от Боян Ничев. II, 151.
- Рачева, Бисерка — „Literarische Widerspiegelung. Geschichte und theoretische Dimensionen eines Problems“, сборник. IV, 178.
- Списаревска, Йоанна — „Relazioni storiche e culturali fra l'Italia e la Bulgaria“, Napoli, 1982. X, 161.
- Топалов, Кирил — „Българска възрожденска критика“ от Георги Марков. VIII, 156.
- Тонов, Ангел — „Historia literatury bulgarskiej“ — Teresa Dąbek-Wirgowa. IX, 125.

ПРОБЛЕМИ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ ПРЕВОД

- Любенов, Любен — Типични римни похвати на стихотворния превод. IV, 127.
- Метева, Евдокия — Някои наблюдения върху съвременните преводи на руска стихотворна класика. IX, 91.
- Николов, Спас — Вярност към оригинала в поетическото внушение. II, 111.
- Флорин, Сидер — Българска антология на руски и нейният преводач. X, 101.

ХРОНИКА

- Бъклова, Катя — Научна сесия по случай 160-годишнината от рождението на Алеко Константинов. VI, 141.
- Михова, Лидия — Научна сесия по случай 160-годишнината от рождението на Найдено Геров. VI, 140.
- Тодоров, Илия — Научна сесия по случай 220-годишнината от „История славяноболгарская“. II, 166.

Съставила: Иванка Томова-Манова

SOMMAIRE

Quatre-vingt ans de l'Insurrection populaire dite Ilindensko-Préobrajensko

Stéphane Kolarov — La force inspiratrice de l'action héroïque du peuple	3
Alexandre Spiridonov — Dimitre Talev, „Ilinden“ (Insurrection du Jour de Saint Elie) et après cela...	18

Quatre-vingt ans de la naissance de Christo Radevski

Zdravko Petrov — Poète du Parti communiste	40
--	----

Roumène Evtimov — La „Nouvelle“ prose de Bogomil Raïnov, essai d'analyse du genre	51
Strakhil Popov — L'Homme et l'amour chez deux romanciers (Anton Strachimirov et George Calinesco)	61
Nikolaï Daskalov — La triade imagée dans le roman „Cendres“ de Stéphane Géromski	83

Profils

Guéorgui Pentchev — Dmitri Fédorovitch Markov	96
---	----

Problèmes de la traduction poétique

Sider Florine — Anthologie bulgare en langue russe et son traducteur	101
--	-----

A travers la pensée esthétique mondiale

V. G. Bielinski — Les oeuvres d'Alexandre Pouchkine, Dixième article „Boris Godounov“	111
---	-----

Communications scientifiques

Violéta Kouneva — La presse journalistique allemande sur Georges Dimitrov (1933—1935)	132
Radoslav Radev — „La Vie et les tribulations du pêcheur Sophroni“ et „L'Autobiographie“ de A. Robovski	137
Elka Constantinova, Magdaléna Baeva, Margarita Doïrenska — Lettres de Dimtcho Débélianov au poète Nikolaï Liliev nouvellement découvertes	143

A travers la presse étrangère

Lu dans les revues littéraires de la République Démocratique Allemande, d'Autriche et de l'Espagne	149
--	-----

Revue

Christo Yordanov — „Yordan Yovkov“ par Guéorgui Tzanev	158
Yoanna Spissarevska — Relazioni storiche e culturali fra l'Italia e la Bulgaria, Recueil, Napoli, 1982	161

Contenu annuel de la Revue „Littératourna Missal“ pour 1983	164
---	-----

СП. „ЛИТЕРАТУРНА МИСЪЛ“ ПРИЕМА ЗА ПУБЛИКУВАНЕ СТАТИИ С ОБЕМ
ДО 40 СТАНДАРТНИ МАШИНОПИСНИ СТРАНИЦИ. РЪКОПИСИ, НАДВИШАВАЩИ
ТОЗИ РАЗМЕР, НЕ СЕ РАЗГЛЕЖДАТ ОТ РЕДКОЛЕГИЯТА

Адрес на редакцията: сп. „Литературна мисъл“, ул. „Чапаев“ 52
бл. 17, 1113 София, тел. 73-31 (взтр. 39-94)

© Институт за литература
при БАН
1983
с/о Jussator, Sofia

Технически редактор К. Иванова

Коректор Е. Котева

Далена за набор на 18. X. 1983 г.	Подписана за печат на 22. XII. 1983 г.	Формат 70/100/16
Печатни коли 10,50	Издателски коли 13,61	Изд. индекс 9495
Годишен абонамент 12 лв.	Тираж 1650	Отделна книжка 1,30 лв.

Печатница на Издателството на Българската академия на науките
1113 София, ул. „Акад. Г. Бончев“, бл. 6
Поръчка № 454